ARCHIVIO GENERALIZIO - Sezione Storica

Chierici Regolari Somaschi

BIOGRAFIE C.R.S.

n. 2846

Curia Generalizia - Roma

P. Laghi G.B.

2846

di

P. PETRICELLI Nicola

historicum
Res
~~Rectores~~
Archivum
S. 201. B
P. Laghi G.B.
S. P. Petricelli
Genuense
C. R. a Somasca

P. D. ANGELO M.a STOPPIGLIA C. R. S.

UNA NUOVA LETTERA
DI
S. GIROLAMO MIANI
E NOTIZIE
INTORNO ALLE ALTRE SUE LETTERE

GENOVA
Cartoleria Cav. Pellegrino Robarelli
1914

Laus Deo

53.

2846

Vita Jo. Baptae Laghi Patr. Ven.
Archiepi Spalatens.
ex Congregne Cler. Reg. Somasch.

Anno a Cupilli obitu nondum dimidio transacto, suffectus est Jo. Baptista Laghi ex eadem illustrissima Congregatione Patrum Somaschensium. Natus erat VII Kal. Novembr. MDCLXV. ex Jo. Baptista Laghicio Ven., et Catharina ex honestissima Sponcelliorum domo progenita. Vadinnis, postquam puerilem aetatem domi sub paternis exemplis sancte exegisset, Somaschensium Patrum disciplinam subiit Venetiis in Seminario Ducali: et quinto post anno, cum litteris humanioribus non leviter esset imbutus, eorumdem etiam institutum amplexus est, sumpto tum habitu per eos annos vitae functi nomine, cum prius in eorundo Laghiciorum libro Jo. Antonii nomine legeretur. In Congregatione vero nihil habens post pietatem antiquius eruditione, Rhetorica, Philosophia, et Theologia strenuo auditis, ea dedit in singulis ingenii abundantiae argumenta, ut statim habitus fuerit idoneus professoris. Primum illi palaestram Vicentiae obtigit in Seminario

Episcopali, ubi per quinquennium illius Ecclesiae Clericos ad eam formavit eloquentiam, qua ipse erudita e sacris eloquentissimae illius civitatis exedris Sanctorum laudes non sine illius admiratione celebrandum exornabat. Inde Venetias revocatus injunctum est munus Clericos suae Congregationis alumnos instituendi Philosophia; cujus cursum cum Venetijs inchoasset, Vicentiam ingredi jussus est, ubi absolvit, eo consilio, ut Generalia Comitia inibi tunc celebranda dignis tanto conventu disputationibus honestaret. Interea Emmo. Io. Baptista Rubino Vicetiae tunc urbis Episcopo, cum ob egregiam Seminario praestitam operam mire jam carus esset, optatus ab eo universis, et expetitus, vicarius est in ejusdem Seminarij Rectorem. Ea occupatione annos novem sustinuit; atque interim litterarum studia intermisit, quippe qui toto illo tempore nunquam destitit docere Philosophiam. Tantum vero viro ornationi factum est, ut inter Patres totius Congregationis moderatores Apostolica auctoritate renunciaretur. Cumque uno confecto regiminis triennio, Romanae permissionis opus esset, ut alterum ingredi posset, propterea quod Cardinalis

Cardinalis desiderium suum, hoc est virtutis, et meritorum Patris Pontificiae Curiae libris declaravit, atque haec omnia per Io. Franciscum Albanum S. R. E. Cardinalem agebantur: cum primum Emmus. Albanus totius Ecclesiae gubernaculis admotus est, jussit Io. Baptistam Zaghi satis exploratis sibi meritis Patrem nihil tale fortasse cogitantem hoc in sua Congregatione otio instigari. A Seminario non ante digressus, quam etiam Cardinalis amantissimus a Vicetina Ecclesia divelli et patrius Romae in universae Ecclesiae utilitati speculam excubandum sibi esse duxit, ipse tamen adhuc Vicentiae consedit in domo professa S. Philippi, et deinde, cujus ex praecipuis in Veneta Provincia Collegijs non multis post mensibus jussus est gubernationem inire. Inde ab una Praepositura traductus in aliam, atque interim in universae Congregationis administratione aliquo etiam gradu sublimis, supremam praetendebat totius Ordinis dignitatem, a qua jam non longe distitus videbatur. Sed Clementi Sanctae Mem. Papae XI visum est, magis ex re fore Christianae, si haec projecta sibi lucerna super sextus candelabrum posita ad communionis

MDCCXX

usus exponuntur. Igitur Io. Baptista Gagli An. 1710
Spalatensi praefuit ecclesiae; in qua quod gessit annum
id quietum, id quod gessit, quorum merito persolvit, in
Iudicium esse possunt. Haec namque enim illa percurrentur
insignem calamo vitam, quam Io. Baptista vixit, consummatam
iam a sapientissimo Pontifice Opt. Max. iudicatam;
cuius enim ipse gloriam observare, si velit, nulla ratione
potest. Deinceps, vel ea, quae vivit (et purgat vivere)
aggredienda esse, dicto nobis clamemus illud ex Divino
sermone: Ne laudes hominem in vita sua; hoc est
laudes post vitam, magnifica post consummationem.

Iudicium esse possunt, quibus fortasse constabit, quo etiam
animo gerat. Non enim continuo ex rebus ipsis, aut ex
illarum eventis, sed ex animo profecta sunt, quae geruntur,
ut laude, vel reprehensione digna habeantur. Tempus
autem, ut animum, in quo nihil sensus habet, prodere nequeat:
ea tamen paulatim indicat, per quae in animi consilia
multo vel imprudens penetratur. Quod ego cautum, si non
unicum, certe postremum esse duxerim, cur dictum fuerit:
Ne laudes hominem in vita sua; sed laudes post vitam,
magnifica post consummationem.